

מסורת הש"ס

ראוהו אחיו פרק שני תמיד

כ"ט.

עין משפט
גו מצוה

א מ"י פ"ג מהלכות
מתינת ומשפח ה"ל ד'
ב מ"י פ"ג מהלכות
ד מ"י פ"ג מהלכות
ה מ"י פ"ג מהלכות
ו מ"י פ"ג מהלכות
ז מ"י פ"ג מהלכות
ח מ"י פ"ג מהלכות
ט מ"י פ"ג מהלכות
י מ"י פ"ג מהלכות

שיטת מקובצת

א [ב] תאנה רש"י אגוד:
ב [ג] לפרה אורח א'
ג [ד] לקטורת כסנדר
ד [ה] דברו
ה [ו] תוביבאי לשון הבאי
ו [ז] רבתיב והעם מחללין
ז [ח] בחיליו גוי הבקע
ח [ט] לקולוס דברו
ט [י] חכמים לשון הבאי הא
יא [יב] דאמרו חסות והשקו
יב [יג] חמורי בבוס של זהב
יג [יד] חמורי וכל
יד [טו] הארץ נמקת: [טז] רבי
טו [טז] שמואל בר תיבאי יבאי
טז [יז] אין אבל החס:
יז [יח] דמן רבן תבת תבאי
יח [יט] תנעל הכותן
יט [כ] חיי מנחין
כ [כא] חיבת העצים נמקת:
כא [כב] רבאי הוה סודר
כב [כג] סדר מערכת רבוימא:
כג [כד] אותו לקרן דרומית
כד [כה] חיבת על נמקת:
כה [כו] ההיכל גדוהי
כו [כז] תבאלי אורח ר נמקת:
כז [כח] הרשל מבחור ליתן
כח [כט] בפנים אין חיבת מחיבין
כט [ל] נפטי נמקת: [ל] לפנים
ל [לא] היטול ליתן סודר
לא [לב] חוביבין [לג] חוביבין
לב [לד] חוביבין גדולה:
לד [לה] חוביבין רש"י פרוק
לה [לו] חוביבין רש"י רכל:
לו [לז] לפנים ממנו וגמרינן
לז [לח] חיבת היטול ליש:
לח [לט] הוא דאקמרי דקאי
לט [ל] ראש פתח
ל [לא] החיכל:

פ' דר"א"ש

מלהוציא את הדישן.
על למטה כסיה רבה
על מנחה: גזירה. וזוהי.
קשית גדולת משפחה
דכתיב: לו יעקב עליה
עליו מלמד ששען עני
גזירה: סדר את
מערבה גזירה.
מקרה למחשו של
מנח: וזוהי. עשה
מערבה כמין חן לז
מנח כמנח וזה וזה
לכך קודמין חלון עני
ד' מנח כמו 'מ"ה'
ז' מנח כמו 'מ"ה'
שהיו גזירות את
המנח: הם המנח
ויקראו להם המנח:
מערבה: עני תאנה.
לפי שנתקן כל חס
למנח: לקדושת. לית
מנח נחלים להכניס
למנח על המנח הזה
הקטיר עני ולתת רב
למנח חסר נחלים
הלו ולא היו נחלים
המערבה גדולה [לפנין]
פסק טרף קטלי (דף
מ"ה). מקרא הוא ששלה
על מוקד על המנח כל
העלה זו מערכת גדולה.
ואם המנח חוקק זו ו'
מערבה עני של קדושת:
כנגד קרן מעריבת
דרבוימא. שהיא סתם
לכס דכתיב קטורת
היא ויתק מלח המנחה
נחלי חס מלח המנח
מלפי ה' כלומר מקום
שהוא סתם לפני ה'
א

הוא כנגד הפתח שאין קרוב לפתח יותר מאותו הלך: בעמוד ה'
פאין. נחלים לפי אומדן חסרין סוף נחלים היו נמנחן שם עניס כך
המונח כשלה חול מחמה של ארבעה
כלים לפי שאלה היו חותה של אבן
כדלמרי צימא (דף מ"ז): המערה חסה
על ממונן של ישראל וכלי של כסף
שהיה חותה לנא היה יכול להכניס
הגמלים פנימם דגנאי הוא להכניס כלי
כסף פנימם שאין קרוב ממנו עשירות
וגם לרץ שיהא אותו שמכוס פנימם
קטן יותר (ד' לפי שלא היה יכול לערות
אותו של כסף בשל זהב שלא יפלו מן
הגמלים לרץ הילך חותה של ארבע
קצו ומערה בשל שלשה קצו והיו
דמין לקמן נחשו ממנו קצו נחלים
להקטיר צאמו מערכה עני צרי לנחש
פנימם דכתיב (ויקרא טו) ולקח מלח
המחמה גמלי אש וגוי: ובשבת. שרץ
להקטיר צאמו מערכה עני צרי לנחש
מוסיפין שלם שאין צעומד שמונה שאין:
ששם נחמין בויבי גזירה. ולהקטיר
המין (מ' מערכה גדולה ח"א"ה דמפרשין
פנחם (דף מ"ז): דכל היטול פנימם
לימין כחין ארץ נחן אלא בסמוך שאין
לפנים (ל' הימנו וגמרינן משרים והכי
פ"י כל דבר היטול מפנימם כגון מיני
לטיה כדי לתת על המנח החילון קטן
נחן על מנח החילון אלא כחמה ארץ
שהוא סמוך לפנים שאין לו קרן סמוך
יותר ממנו וטעמא מאי דגמרינן משרים
שרי דמיס פנימם שמתין על יסוד
מעריבת דכתיב אל יסוד מנח (החילון)
העולה אשר פתח אהל מועד: האבירים
הפדדים ש"א נתעבדו בפערי. שאמרנו
למעלה שהם קדושים על הכנס מחיבין
למערה גדולה (ה) ללחש להקטירו
אזרי תמיד לזין שום דבר דמינן להקטיר
מערכה זו קודם אזרי התמיד דכתיב
(ויקרא ו) וערך עליה העולה עולה לראשונה
ונמסכה וימח ארמינן מין לזכרים
ופדדים שלא נתעבדו מערכה סודרין
אותן ע"י האש כל שלל היטול עליה
ואחר מערכה גדולה יסדרם ויקטירם
שלאמר (סג) אשר תאכל האש את
העולה על המנח כלומר דבר שהתחיל
האש לאכל מערכה העולה על המנח
שם אותו על העולה אשר תמיד על

המונח מערכה שלו כסוף פרק טרף בקלפי (ימח מה). וזימא מפרש
בשמימיה דארי (דף ג'.) דלחש שקדורו שמי מערכות כל עוד אותו כחן
שזה שקדור את המערכה ומסדר עני גזיר עניס דלמרינן מן שזה
בתרומת הדשן וזה שקדור מערכה וצמי גזיר עניס ואחר שקדור שמי
גזיר עניס ודשן מנח הזהב והטפה ה' גרות ודס התמיד כ' כדך שהם
קדושים לשם הם נעשים: גזירות שתי מעריבת באש. לאחר שקדורו שמי גזיר
עניס: ויהו ובאי דהם גזירות גזירות. שיהא קרובה לעולה להטיל פייסות
ועומא כאשר פירשתי לעיל שלא היו יכולים לפייס בעזרה לכך זריכים
לכנס לנשמת הגיהנם שהיא קשה ותמה חול ומפייסין במקום
המוקדש דכתיב צבת אלהים הלך בגשג (מלבי"ם: ה) אמר
רמא גיבא. אשגש מאות כור כלומר מילתא בעלמא הוא (ו)
דקאי ולא דוקא דמעלה לא הגיע שלש מאות כור דמקום
המערכה לא היתה יכולה להחזיק שלש מאות כור: השקו את
התמיד בבוס ש' זהב. משנה היא לקמן שמספקן את התמיד
כדי שיהא נוח להפשיט ומשום גחמא נקט הא': דברה תורה
שישון הבאי. כלסם שרואה לחוק דבריו: אב"י התם אין עניות
במקום עשירות. ולא גחמא דכל מעשיהם בעשר זבשרה: גפן
ש' זהב וזוהי עשירות ע"י ראש (ל' הדיב"ב). דבר זה וזה העשו
ממין גפן ומעלה על גבי כלונסות של ארו כעין דליות של גפן
נעבידין אותה על גבי עמודין של ארו ולא עבדי אלא מטע לך
אשרה כל עין (דברים טו) דזה אינו בנין: וכן כי שמתגרב ע"ה

לא נתעבדו כהן מלהוציא את הדישן. אפי"ג דמי הוא למנח כסיה עניו
דכן הכהן אפי"ה כשהגיע העת לפנות את הדשן לא נתעבד (ל' כהן
להוציא את הדשן מי שמטעל עליו לעשות: החזו מעלין בגזירה. לאחר
השקירו הפסד ומתכווה לתפוח בצלמא
פניו לקח גזיר עניס תמרינן ונדוקין
ממוס דלמרינן כל עין שנמלח ט מולפת
פוקל לגבי המנח: והשתא שאל
ומשיב ועלמו וזי כל העניס כשרים הן:
כ' העניס כשרים. כלומר רוב עניס
כשרים: חוין מש"פ ויהי גפן. גמ'
מפרש טעמא: ואף ע"י פי שרוב עניס
כשרים בארו רגילין במורביות. מריות
ועניס לפי שזרפסיס יותר ואין מעלין
עין אלא אלנות וקנים ארץ נחן ליעקב
כמו אלנות כשרים א"י לית זהו
הדשן כדמנח צימא (דף טו) דמנ
התם מי שזה בתרומת הדשן וזה
כקדור מערכה ושני גזירין והא דקמי
לעיל האלו מעלין גזירין הם מסיינן
לו שהם מעלין את העניס וזה לפי:
מסדן: מורה. כלפי מנח היה מסדר
שהי התפוח היה בצלמא המנח והוא
לא היה מסדר העניס נד מנח הפנימי
מעריבת אלא גזרות מורחית של המנח
דך צלמו למנח: וזוהי צמורה.
מראה היה עושה למערכה כמין חלון
גבי מנח שהיא היות מנשכט צ היות
כל דרך שער מנח ומנשכט שם: וראשי
גזירות. העניס הפנימי נענין תפוח
שהוא צלמא המנח: ורווח היה בין
הגזירות. מן סודרי העניס היו (ל' העניס)
ממין ריות: שהיו גזירות האבירים.
עניס דקין משע דךך אותו ריות
וגלמס והגדלים על ידי הקטנים והלחם
האלילתא נקפא לן (ימח דף ד'): מערכה
עניס על האש דהכי קאמר ונתנו בני
הארץ הכניסו אש על המנח ואח"כ
וערכו עניס דקין על האש: בררו
משע עני העניס ימים. לפי שהיו
זריכים עכשו לגמלים ולישאם על המנח
הפנימי ולהקטירם שם קטרת היו זכרים
יפסי שיעשו נחלים טופים ולא אפר:
המערכה. כל קטרת אחר שקדור
מערכה גדולה כדמנח צימא בשמימיה
דארי (דף ג'). וזימא מסיק דבעינן שמי מערכות אחת לזכרים ואחת
לקטרת ומרוויחו על המנח החילון דקאמרינן על מוקד זו מערכה
גדולה ואש על המנח מנח צו זו מערכה שיהא של קטרת: כנגד דךך
דרווימא מריבית. כל מנח החילון נקטת לזכר לפון להקטיר מן הקרן
ד' אמות דקסבר. האי מנח כוליה מנח גלפון ואין מן המנח נדן הפתח
אלא חמש אמות שהי היכול ממועד ועומד בצלמא העורה ו' אמות
פתחו של היכל יש מאותן עשר אמות חמש מן הדרום וחמש מן הפון
הרי חמש אמות מן המנח נדן חמש אמות לפנות פתחו של היכל
וארבע אמות (ל' שרואה להקטיר מן (ג) הקרן מעריבת ורואה להקטיר אותו
(ל' על קרן דרומית לפי שנאומן ארבע אמות אי אחת יסול לסדר המערכה
לפי שהם אמה יסוד ואמה סובב ואמה קרנות ואמה הילוך רגלי הכניס
סביב המערכה אמות שתבא אלל המערכה שחולל לסדר המערכה כלפי
המונח ארבע אמות ולימנך שנאמה משימת תקדו ענש אותה האמה
עדין היא נדן הפתח שאם מרחיק יותר מאותה אמה ומקדו יותר לזכר
לפון כגון צמאה ששית או שפיעית או ליכא פתח ואין ענין שיעשה
המערכה נדן פתח ההיכל (ד' דגמרו מנחלים של יום הכיפורים שטולין
מן המנח החילון וזאזוהי לז שהוא לפני ה' דייטין בקרן מעריבת דכתיב
ולקח מלח המנחה נתלי אש מעל המנח מלפני ה' (ומה דף מה:)
אחרו מנח שמקפתו לפני ה' ואין טולו לפני ה' היו אומר זה המנח
החילון וכתיב ציה לפני ה' דכל הטעם (ל' מחילון (ג) מבחוק ליתנן
פנימי פנימם אין טולו אלא בסמוך שאין לפנים (ל' סמוך הימנו נדן

ומיני לפיין קטורת דעולה תמיד: בישוך מן הקרן כלפי צפון. ד' אמות מפרש פסק קדמי קדשים (דף ט"ז.) דכתיב האי מנח דטולו המנח לפון עורה קאי ויהי סוף המנח כנגד חליו על פתח ההיכל ופתח
היה ה' אמות לפון ה' אמות מדרום. וד' אמות שממין מן הקרן סס אמה יסוד ואחת רוחב ואחת קרן ואחת מקום הילוך רגלי הכניסו נשאר עדיין אמה כנגד פתח ואם היה מרחיק יותר לז היה לפני ה'
ובאומרו ד' בארץ. היה טעם של עניס שהיה דעמי ששרפשו שישאלו שם ה' שאין נחלים כדל עימל למחן מן פנימם קאי נחלים: ובשבת טרבה עניס בישאר באומרו שמונה בארץ. כדל שישאלו
נחלים להקטיר עני עני כתיב לנחש: מודוירין אותן. מנח המנח ומן הכנס ומן הסובב על המערכה ואין מה מנחם שלל יהיה דבר קודם למחין של שער דייטין דוקא קרית שיהא כתיב אמר רבא
גיבא. הא דקמי פנימם יש עני כלל מאות כור דבר חומת היא כלסם החיבה דבר גדול מנחם בשפתי יאר למר יותר מה שהיא: השקו את החיביר. קודם החשיתי כדי שיהא נוח להפשיט: לישון הבאי.
כדישן שמי מדרקד דבריו למין האמת: ורי' יצחק בר חמני. לא שיהא כלל התמיד בכוס של אבן דלזין עניות ממקום עשירות: גפן ש' זהב. פשוטיה מן ליתא של נחן ומירומלי מפרש ששלמה
כתמנו טע גפן של אבן ויהי מילתא פירות של אבן כל ענב וזהו זכר פירות. ונחת עני עשיר מן ליתא של גפן: כי שמתגרב ע"ה אר ברנר. אל וכן: